

EURÓPSKA
KOMISIA

V Bruseli 16. 2. 2023
COM(2023) 77 final

**SPRÁVA KOMISIE EURÓPSKEMU PARLAMENTU, RADE A EURÓPSKEMU
HOSPODÁRSKEMU A SOCIÁLNE MU VÝBORU**

**o vykonávaní smernice Rady 2006/117/Euratom o dozore a kontrole pri preprave
rádioaktívneho odpadu a vyhoretého jadrového paliva zo strany členských štátov**
Štvrtá správa

{SWD(2023) 43 final}

Obsah

1.	Úvod	2
1.1.	Kontext	2
2.	Právny rámec a jeho vykonávanie	3
2.1.	Vykonávanie smernice.....	5
2.2.	Stanovisko poradného výboru	6
2.3.	Príslušné orgány.....	6
3.	Zistenia	6
3.1.	Štatistika (2018 – 2020).....	7
4.	Nadväzujúce opatrenia a neustále zlepšovanie	10
5.	Závery	11

1. ÚVOD

Smernicou Rady 2006/117/Euratom¹ (ďalej len „smernica“) sa ustanovuje systém Spoločenstva na dozor nad cezhraničnou prepravou rádioaktívneho odpadu a vyhorelého jadrového paliva a na jej kontrolu s cieľom zaručiť primeranú ochranu obyvateľstva. Týmto systémom sa zabezpečuje, aby príslušné členské štáty boli informované o preprave rádioaktívneho odpadu a vyhorelého jadrového paliva na ich územie alebo cez neho, pričom sú povinné udeliť súhlas s prepravou alebo ju odôvodnene zamietnuť.

Všetky členské štáty transponovali smernicu a od 25. decembra 2011 podávajú Komisii každé tri roky správy o jej vykonávaní v súlade s článkom 20. V najnovšom cykle podávania správ členské štáty predložili svoje najnovšie národné správy za roky 2018 – 2020². Komisia v súlade s článkom 20 a na základe týchto správ vypracovala túto súhrnnú správu³ pre Európsky parlament, Radu a Európsky hospodársky a sociálny výbor, pričom zohľadňuje stanovisko poradného výboru⁴ a osobitnú pozornosť venuje spätnej preprave súvisiacej s nepovolenou prepravou a nedeklarovaným rádioaktívnym odpadom⁵.

Správa nadväzuje na tretiu správu⁶ Komisie, ktorá sa vzťahuje na roky 2015 – 2017, a poskytuje prehľad povolení a prepravy vyhorelého jadrového paliva a rádioaktívneho odpadu v Spoločenstve. Podrobné údaje a informácie, na ktorých sú založené závery v tejto správe, sú uvedené v sprievodnom pracovnom dokumente útvarov Komisie.

1.1. Kontext

Všetky členské štáty v EÚ vytvárajú rádioaktívny odpad, ktorý vzniká v zariadeniach, ako sú napríklad jadrové elektrárne a výskumné reaktory, alebo pri rôznych činnostiach, ako je napríklad používanie rádioizotopových prístrojov v medicíne, priemysle, poľnohospodárstve, vo výskume a vzdelávaní.

¹ Smernica Rady 2006/117/Euratom z 20. novembra 2006 o dozore a kontrole pri preprave rádioaktívneho odpadu a vyhorelého jadrového paliva (Ú. v. EÚ L 337, 5.12.2006, s. 21 – 32).

² Presnejšie povedané, správy sa týkajú obdobia od 26. decembra 2017 do 25. decembra 2020 (povolenia). Išlo o štvrtý cyklus podávania správ pre všetky členské štáty okrem Chorvátska, v prípade ktorého išlo o tretí cyklus, keďže vstúpilo do EÚ 1. júla 2013. Pôjde o posledný cyklus podávania správ, ktorý bude obsahovať správu Spojeného kráľovstva.

³ Podľa článku 20 ods. 2 smernice musí Komisia vypracovať v súlade s postupom ustanoveným v článku 21 smernice súhrnnú správu.

⁴ Poradný výbor bol zriadený v roku 2007 na základe požiadavky uvedenej v článku 21 smernice.

⁵ Článok 4 smernice.

⁶ Správa Komisie Európskemu parlamentu, Rade a Európskemu hospodárskemu a sociálnemu výboru o vykonávaní smernice Rady 2006/117/Euratom o dozore a kontrole pri preprave rádioaktívneho odpadu a vyhorelého jadrového paliva zo strany členských štátov, COM(2019) 633 final, tretia správa, 17.12.2019 a SWD(2019) 437 final.

Prevádzka jadrových reaktorov takisto generuje vyhoreté palivo, t. j. jadrové palivo, ktoré bolo ožiarené v aktívnej zóne reaktora a bolo odtiaľ natrvalo vyvezené. Môže sa uchovávať ako zdroj, pod podmienkou prepracovania, alebo sa vyradiť ako rádioaktívny odpad na konečné uloženie, pričom sa nepredpokladá žiadne ďalšie použitie.

V roku 2020 (koniec obdobia podávania správ) tvorila jadrová energia 24,6 % výroby⁷ elektriny v 27 členských štátoch EÚ, pričom trinásť členských štátov⁸ prevádzkovalo vyše sto jadrových reaktorov.

Vytvorené vyhoreté palivo a rádioaktívny odpad sa pred prípadným spracovaním (prepracovaním) a uložením bezpečne skladuje. Bezpečné nakladanie s takýmito materiálmi môže vyžadovať ich pohyb, nazývaný aj preprava, z miest, v ktorých boli vytvorené alebo v ktorých sa s nimi nakladalo. Tieto postupy sa vykonávajú vo väčšine členských štátov bez ohľadu na rozsah ich jadrových programov. Ide najmä o cestnú, železničnú a námornú prepravu a v obmedzených prípadoch aj o leteckú.

Dovoz, vývoz a tranzit rádioaktívneho odpadu a vyhoretého paliva cez členský štát (členské štáty) sú v EÚ bežnou praxou.

2. PRÁVNÝ RÁMEC A JEHO VYKONÁVANIE

Bezpečné a zodpovedné nakladanie s rádioaktívnym odpadom a vyhoretým palivom vrátane bezpečnej prepravy týchto materiálov na území členských štátov a mimo nich je právnou požiadavkou vyplývajúcou z medzinárodného práva aj práva EÚ.

Na medzinárodnej úrovni predstavuje hlavný právny základ Spoločný dohovor o bezpečnosti nakladania s vyhoretým jadrovým palivom a o bezpečnosti nakladania s rádioaktívnym odpadom (ďalej len „spoločný dohovor“)⁹. V spoločnom dohovore sa okrem iného stanovujú povinnosti zmluvných strán súvisiace s bezpečnosťou cezhraničných pohybov vyhoretého jadrového paliva a rádioaktívneho odpadu (dovoz, vývoz a tranzit). Vyžaduje sa v ňom, aby každá zmluvná strana, ktorá sa podieľa na cezhraničných pohyboch, prijala primerané opatrenia na zabezpečenie toho, aby sa taký pohyb vykonával spôsobom, ktorý je v súlade s ustanoveniami spoločného dohovoru a s príslušnými záväznými medzinárodnými predpismi.

⁷ Štatistiky jadrovej energie. Eurostat. Február 2021. ISSN 2443-8219.

⁸ Belgicko, Bulharsko, Česká republika, Fínsko, Francúzsko, Holandsko, Maďarsko, Nemecko, Rumunsko, Slovenská republika, Slovinsko, Španielsko a Švédsko.

⁹ Spoločný Dohovor nadobudol účinnosť 18. júna 2001. Vzťahuje sa na vyhoreté jadrové palivo a rádioaktívny odpad, ktoré vzniknú v civilných jadrových reaktoroch a zariadeniach, a na rádioaktívny odpad z vojenských alebo obranných programov, ak a keď sa takéto materiály natrvalo presúvajú do výlučne civilných programov a v rámci nich sa s nimi nakladá, alebo ak ich zmluvná strana na účel spoločného dohovoru deklaruje ako vyhoreté palivo či rádioaktívny odpad. Dohovor sa tiež uplatňuje na plánované a kontrolované uvoľnenia kvapalných alebo plyných rádioaktívnych materiálov z regulovaných jadrových zariadení do životného prostredia.

Všetkých 27 členských štátov EÚ, ako aj spoločenstva Euratom, je zmluvnými stranami tohto spoločného dohovoru¹⁰, čo dokazuje ich záväzok zabezpečiť vysokú úroveň bezpečnosti vyhorelého jadrového paliva a rádioaktívneho odpadu od jeho vzniku až po jeho uloženie.

Na úrovni EÚ sa komplexným právnym rámcom zabezpečuje ochrana zdravia pracovníkov a širokej verejnosti pred rizikami vyplývajúcimi z ionizujúceho žiarenia, a to aj počas prepravy vyhorelého jadrového paliva a rádioaktívneho odpadu. Rámec v súčasnosti tvorí smernica a smernice Rady 2013/59/Euratom¹¹ (ďalej len „základné bezpečnostné normy“) a 2011/70/Euratom¹² (ďalej len „smernica o rádioaktívnom odpade“), ktoré majú vplyv na rozsah pôsobnosti smernice.

V medziach rámca jadrovej a radiačnej bezpečnosti EÚ sa v smernici osobitne rieši regulačné povoľovanie a procesné aspekty cezhraničnej prepravy rádioaktívneho odpadu a vyhorelého paliva, ktoré vznikli v rámci civilných zariadení a činností. Celkovým cieľom je zvýšiť ochranu pred nebezpečenstvami vznikajúcimi v dôsledku ožiarenia ionizujúcim žiarením, a to prostredníctvom dozoru a kontroly pri preprave vyhorelého jadrového paliva a rádioaktívneho odpadu. Smernica sa uplatňuje vždy, keď:

- je krajinou pôvodu, krajinou určenia alebo krajinou tranzitu vyhorelého paliva alebo rádioaktívneho odpadu členský štát EÚ,
- množstvo a koncentrácia vyhorelého jadrového paliva alebo rádioaktívneho odpadu určených na prepravu (označuje sa ako zásielka) presahujú úrovne stanovené v základných bezpečnostných normách.

Ak sa preprava nemôže dokončiť alebo ak podmienky prepravy nie sú splnené v súlade so smernicou, príslušné orgány členského štátu pôvodu musia zabezpečiť, aby sa dotknutý materiál vrátil späť držiteľovi¹³, pokiaľ nemožno prijať alternatívny bezpečný postup. Príslušné orgány musia zabezpečiť, aby osoba zodpovedná za prepravu prijala v prípade potreby nápravné bezpečnostné opatrenia. V takom prípade

¹⁰ Aj Spojené kráľovstvo je zmluvnou stranou. K 11. februáru 2022 mal tento dohovor 88 zmluvných strán (https://www-legacy.iaea.org/Publications/Documents/Conventions/jointconv_status.pdf).

¹¹ Smernica Rady 2013/59/Euratom z 5. decembra 2013, ktorou sa stanovujú základné bezpečnostné normy ochrany pred nebezpečenstvami vznikajúcimi v dôsledku ionizujúceho žiarenia, a ktorou sa zrušujú smernice 89/618/Euratom, 90/641/Euratom, 96/29/Euratom, 97/43/Euratom a 2003/122/Euratom (Ú. v. EÚ L 13, 17.1.2014, s. 1 – 73).

¹² Smernica Rady 2011/70/Euratom z 19. júla 2011, ktorou sa zriaďuje rámec Spoločenstva pre zodpovedné a bezpečné nakladanie s vyhoretým palivom a rádioaktívnym odpadom (Ú. v. EÚ L 199, 2.8.2011, s. 48 – 56).

¹³ „Držiteľ“ je akákoľvek fyzická alebo právnická osoba, ktorá je pred realizáciou prepravy rádioaktívneho odpadu alebo vyhorelého paliva zodpovedná podľa platného vnútroštátneho práva za tieto materiály a zamýšľa realizovať prepravu k príjemcovi. (článok 5 bod 9 smernice).

držiteľ znáša náklady vzniknuté v prípadoch, keď sa preprava nemôže alebo nesmie dokončiť¹⁴.

Každé odmietnutie povolenia na prepravu vyhoretého paliva a rádioaktívneho odpadu i) sa musí odôvodniť na základe kritérií stanovených v smernici; ii) nesmie byť svojvoľné; iii) musí sa zakladať na príslušnom vnútroštátnom práve, práve Spoločenstva alebo medzinárodnom práve. Rozhodnutia členských štátov týkajúce sa súhlasu alebo odmietnutia musia byť v súlade s ustanoveniami spoločného dohovoru a smernice¹⁵, ktorými sa zakazuje vývoz rádioaktívneho odpadu alebo vyhoretého jadrového paliva do miesta určenia ležiaceho južne od 60° južnej zemepisnej šírky, do štátu, ktorý je účastníkom Dohody o partnerstve medzi členmi skupiny afrických, karibských a tichomorských štátov, alebo do tretej krajiny, ktorá nemá zdroje na bezpečné nakladanie s rádioaktívnym odpadom alebo vyhoretým jadrovým palivom.

Okrem trojročného podávania správ Komisii sú členské štáty povinné každoročne oznamovať¹⁶ Komisii a poradnému výboru každú nepovolenú prepravu do tretej krajiny a poskytnúť¹⁷ Komisii kontaktné údaje príslušného orgánu (príslušných orgánov) a všetky potrebné informácie na rýchlu komunikáciu.

2.1. Vykonávanie smernice

Smernicou sa v prípade každej prepravy (vrátane dovozu, vývozu a tranzitu medzi členskými štátmi a z/do krajín mimo Spoločenstva) v rozsahu pôsobnosti smernice vyžaduje použitie štandardizovaného dokumentu¹⁸, ktorý bol ustanovený rozhodnutím Komisie z roku 2008¹⁹ v znení zmien z roku 2011²⁰. Štandardizovaný dokument obsahuje formuláre na tieto účely:

- žiadosť o povolenie prepravy vyhoretého paliva alebo rádioaktívneho odpadu,
- potvrdenie o prijatí žiadosti – žiadosť o doplnenie chýbajúcich informácií týkajúcich sa vyhoretého paliva a rádioaktívneho odpadu,
- súhlas dotknutých príslušných orgánov s prepravou rádioaktívneho odpadu alebo vyhoretého paliva alebo odmietnutie prepravy príslušnými orgánmi,

¹⁴ Článok 12 smernice.

¹⁵ Článok 16 smernice.

¹⁶ Článok 16 ods. 1 písm. c) smernice.

¹⁷ Článok 18 smernice.

¹⁸ Podľa článku 17 smernice.

¹⁹ Rozhodnutie Komisie z 5. marca 2008, ktorým sa ustanovuje štandardný dokument o dozore a kontrole pri preprave rádioaktívneho odpadu a vyhoretého jadrového paliva, ako sa uvádza v smernici Rady 2006/117/Euratom [oznámené pod číslom K(2008) 793], (2008/312/Euratom), Ú. v. EÚ L 107, 17.4.2008, s. 32 – 59.

²⁰ Korigendum k rozhodnutiu Komisie 2008/312/Euratom z 5. marca 2008, ktorým sa ustanovuje štandardný dokument o dozore a kontrole pri preprave rádioaktívneho odpadu a vyhoretého jadrového paliva, ako sa uvádza v smernici Rady 2006/117/Euratom (Ú. v. EÚ L 343, 23.12.2011, s. 149).

- povolenie prepravy vyhoretého paliva a rádioaktívneho odpadu,
- opis zásielky rádioaktívneho odpadu a zoznam balení,
- potvrdenie o prijatí rádioaktívneho odpadu a vyhoretého paliva.

V prípade prepravy takýchto materiálov do tretích krajín na uloženie sú členské štáty v súlade s článkom 4 ods. 4 smernice o rádioaktívnom odpade taktiež povinné uplatniť kritériá na prepravu stanovené Komisiou v súlade s článkom 16 ods. 2 smernice a platným odporúčaním Komisie²¹.

2.2. Stanovisko poradného výboru

XII. zasadnutie poradného výboru sa konalo 7. novembra 2022 v Luxemburgu s cieľom prediskutovať návrh tejto správy a jej sprievodný pracovný dokument útvarov Komisie. Poradný výbor vydal kladné stanovisko.

2.3. Príslušné orgány

Od júla 2022 poskytli všetky členské štáty informácie o svojich príslušných orgánoch podľa článku 5 ods. 13²² smernice.

Zoznam príslušných orgánov v členských štátoch je priložený k sprievodnému pracovnému dokumentu útvarov Komisie.

3. ZISTENIA

Komisia zistila, že členské štáty v tomto cykle podávania správ neoznámili žiadne neuskutočnené prepravy zahŕňajúce cezhraničné pohyby rádioaktívneho odpadu alebo vyhoretého jadrového paliva.

Členské štáty neoznámili žiadne problémy, na ktoré by sa mohol vzťahovať článok 4 „Spätná preprava týkajúca sa nepovolenej prepravy a nedeklarovaného rádioaktívneho odpadu“, článok 12 „Neuskutočnenie prepravy“ ani článok 16 ods. 1 písm. c) „Zakázané vývozy“. Na základe oznámených informácií sa teda na území EÚ počas vykazovaného obdobia nevykonala žiadna neoprávnená preprava.

Vo vykazovanom období sa vyskytli štyri prípady odmietnutia udelenia súhlasu:

- jeden členský štát odmietol udeliť súhlas dvom žiadostiam z dôvodu dočasnej nedostupnosti zariadení na konečnú úpravu,

²¹ Odporúčanie Komisie zo 4. decembra 2008 o kritériách pre vývoz rádioaktívneho odpadu a vyhoretého jadrového paliva do tretích krajín [oznámené pod číslom K(2008) 7570] (2008/956/Euratom).

²² V článku 5 ods. 13 smernice sú „príslušné orgány“ vymedzené ako „akékoľvek orgány, ktoré sú podľa práva alebo iných predpisov krajín pôvodu, tranzitu alebo určenia splnomocnené vykonávať dozor nad prepravou rádioaktívneho odpadu alebo vyhoretého jadrového paliva a jej kontrolu“.

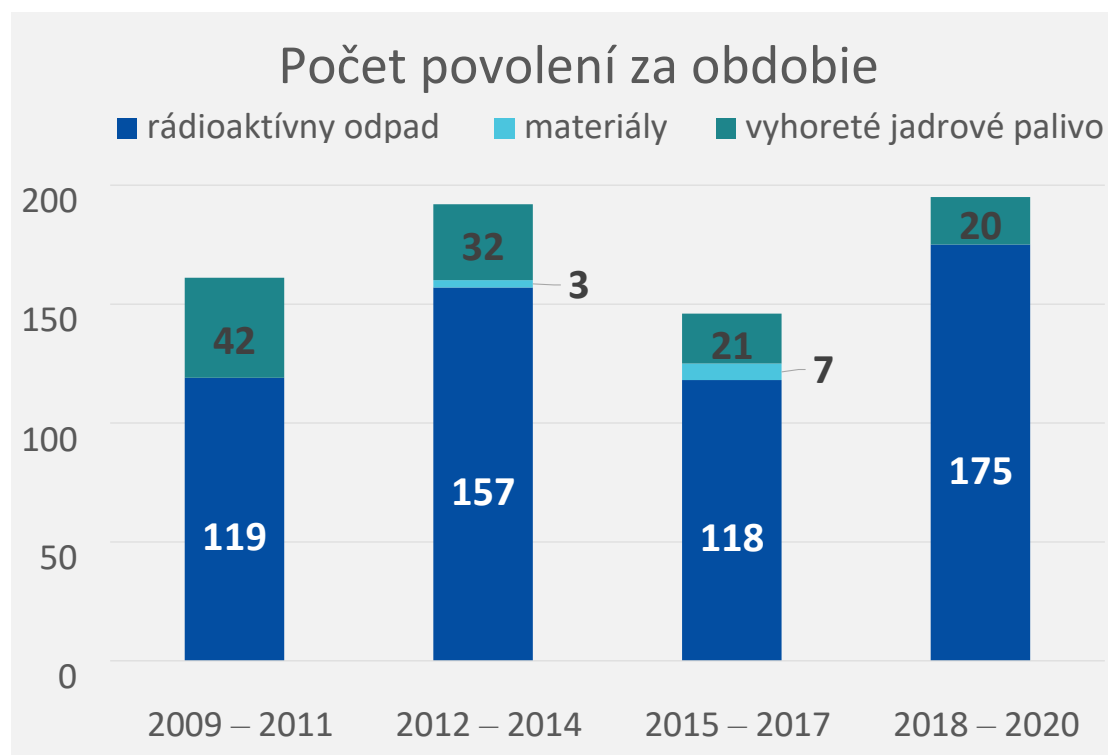
- jeden členský štát odmietol udeliť súhlas dvom žiadostiam týkajúcim sa tranzitu kontaminovaného kovového šrotu, keďže žiadosti sú mimo rozsahu pôsobnosti smernice²³. Tento tranzit sa však vždy zrealizoval podľa platných miestnych právnych predpisov.

Tri členské štáty (Cyprus, Chorvátsko a Malta) neoznámili žiadne povolenia prepravy na svojom území od momentu, keď sa na ne začala vzťahovať povinnosť podávať správy uvedená v smernici.

Podrobné údaje o cezhraničných prepravách rádioaktívneho odpadu a vyhoretého jadrového paliva v EÚ počas súčasného obdobia podávania správ sú uvedené v sprievodnom pracovnom dokumente útvarov Komisie.

3.1. Štatistika (2018 – 2020)

V tejto časti sa uvádza štatistický prehľad povolení a prepráv.

Obrázok 1. Počet povolení

Počet povolení, ktorý v období 2018 – 2020 oznámilo 21 členských štátov, je 195, čo zodpovedá 1770 povoleným prepravám. Povolenie sa vo všeobecnosti týka

²³ Medzi členskými štátmi existujú rôzne názory na to, či cezhraničná preprava kontaminovaného kovového šrotu, ktorý je upravený a recyklovaný, patrí do rozsahu pôsobnosti smernice, alebo nie. Členské štáty, ktoré nepovažujú kontaminovaný kovový šrot, ktorý sa bude recyklovať, za odpad, neudeľujú súhlas na príslušné povolenie prepravy (odmietnutie).

niekoľkých prepráv a môže prekročiť časové obdobie, na ktoré sa táto správa vzťahuje.

Obrázok 2. Počet prepráv

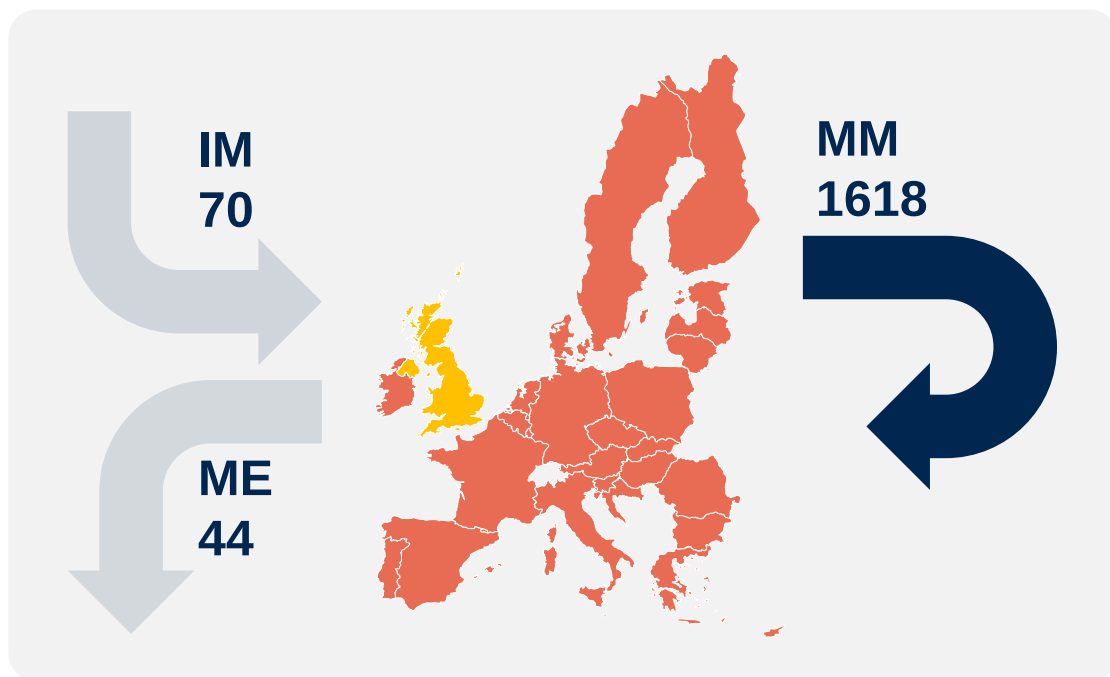
Pokiaľ ide o povolené prepravy, 98 % (1 732 prepráv) sa týkalo rádioaktívneho odpadu a 2 % (38 prepráv) vyhoretého paliva.

Väčšina povolení a prepráv sa týkala pohybu v rámci Spoločenstva. Celkovo bolo 92,6 % prepráv v rámci Spoločenstva (kategória MM), zatiaľ čo 2,7 % pripadlo na vývoz (kategória ME) a 4,7 % na dovoz (kategória IM).

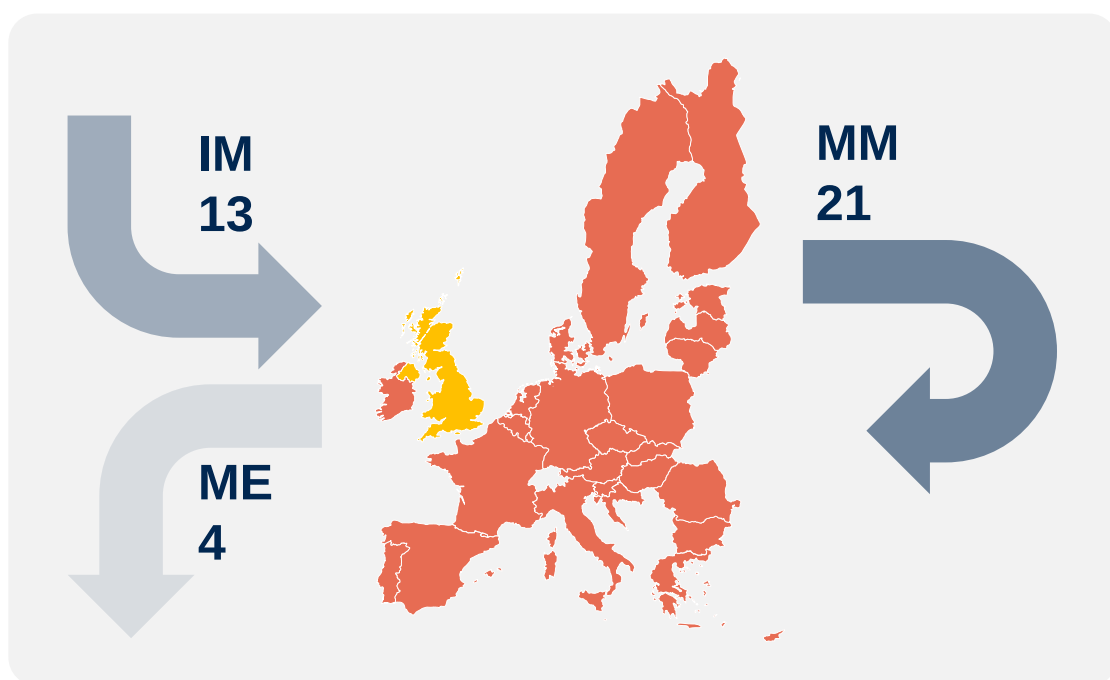
Podľa štatistík v prípade 79 % všetkých prepráv v rámci Spoločenstva pochádzal rádioaktívny odpad z jadrového priemyslu, zatiaľ čo 21 % pochádzalo z nejadrových činností (napr. medicína, výskum).

Spracovanie rádioaktívneho odpadu (ako je spracovanie na zníženie objemu alebo úprava) vo vyhradených zariadeniach bolo hlavným účelom prepráv, ako aj vrátenia spracovaného rádioaktívneho odpadu alebo vyhoretého jadrového paliva do krajiny pôvodu. Švédsko a Nemecko boli krajinami, ktoré vydali najvyšší počet povolení, a to ako krajina pôvodu, ako aj krajina určenia.

Pohyby vyhoretého jadrového paliva boli spôsobené buď prepracovaním, alebo návratom do krajiny pôvodu.

Obrázok 3. Preprava rádioaktívneho odpadu v rámci Spoločenstva (MM), vývoz (ME), dovoz (IM)

Obrázok 4. Preprava vyhoretého jadrového paliva v rámci Spoločenstva (MM), vývoz (ME), dovoz (IM)

4. NADVÄZUJÚCE OPATRENIA A NEUSTÁLE ZLEPŠOVANIE

V tretej správe Komisie o vykonávaní smernice sa identifikovali dve potreby: zlepšiť harmonizáciu štandardizovaného dokumentu s požiadavkami na vzor na podávanie správ; a sledovať účinky základných bezpečnostných noriem pri vykonávaní dozoru a kontroly pri cezhraničnej preprave.

Komisia v nadväznosti na predchádzajúci bod na základe návrhu členského štátu navrhla revíziu štandardizovaného dokumentu v súlade s článkom 17 ods. 2 a článkom 21 smernice s cieľom zahrnúť informácie o prvých prepravách v zmenenom štandardizovanom dokumente. V prípade spätných prepráv ich tak budú môcť príslušné členské štáty sledovať. Okrem toho, ako navrhli dva členské štáty, Komisia predložila digitálny štandardizovaný dokument.

Pokiaľ ide o možné účinky základných bezpečnostných noriem na vykonávanie smernice, Komisia nezaznamenala žiadny závažný problém. Nahlásený prípad dvoch odmietnutí udelenia súhlasu na tranzit rádioaktívneho odpadu cez členský štát však vyvolal dôležitú otázku o uplatňovaní smernice. Medzi členskými štátmi skutočne existovali rôzne názory na to, či cezhraničná preprava kontaminovaného kovového šrotu, ktorý je upravený a recyklovaný, patrí do rozsahu pôsobnosti smernice alebo nie, keďže dozorný orgán členského štátu môže tento materiál klasifikovať ako rádioaktívny odpad. Podľa vymedzenia pojmu rádioaktívny odpad²⁴, ak dozorné orgány podľa legislatívneho a regulačného rámca krajín pôvodu a určenia kontrolujú rádioaktívny materiál ako rádioaktívny odpad, pri ktorom sa nepredpokladá ďalšie použitie ani v krajine pôvodu, ani v krajine určenia, tento materiál sa podľa smernice považuje za rádioaktívny odpad. Komisia sa preto domnieva, že v takýchto prípadoch je potrebný súhlas bez ohľadu na to, že tranzitná krajina neklasifikovala takýto materiál ako rádioaktívny odpad.

Okrem toho jeden členský štát uviedol, že uprednostňuje prepravu odpadu NORM²⁵ vždy v rozsahu pôsobnosti smernice Rady 2006/117/Euratom. Komisia v tejto súvislosti pripomína²⁶, že z právneho hľadiska všetok odpad obsahujúci NORM, ktorý si vyžaduje regulačnú kontrolu a je klasifikovaný ako rádioaktívny odpad, patrí do rozsahu pôsobnosti smernice.

Poradný výbor na svojom XII. zasadnutí vyzval Komisiu, aby zvažila aktualizáciu štandardizovaného dokumentu, konkrétne vrátane informácií o pôvode odpadu, t. j. odkazu na prvú prepravu.

²⁴ Článok 5 ods. 1 smernice znie takto: „rádioaktívny odpad“ je rádioaktívny materiál v plynnom, kvapalnom alebo pevnom skupenstve, ktorý krajina pôvodu ani krajina určenia, ani fyzická alebo právnická osoba, ktorej rozhodnutie tieto krajiny akceptujú, nezamýšľajú ďalej používať a ktorý kontroluje dozorný orgán ako rádioaktívny odpad na základe legislatívneho a regulačného rámca krajiny pôvodu a krajiny určenia.

²⁵ Prirodzene sa vyskytujúci rádioaktívny materiál.

²⁶ Ako sa uvádza v tretej správe Komisie Európskemu parlamentu, Rade a Európskemu hospodárskemu a sociálnemu výboru o vykonávaní smernice.

5. ZÁVERY

Vykonávaním smernice sa zabezpečilo, aby sa všetky cezhraničné pohyby rádioaktívneho odpadu a vyhorelého jadrového paliva v rámci Spoločenstva uskutočňovali s predchádzajúcim informovaným súhlasom príslušných orgánov všetkých zúčastnených členských štátov (vrátane tranzitných krajín) prostredníctvom použitia štandardizovaného dokumentu. Všetky členské štáty pravidelne zasielali Komisii informácie týkajúce sa každej povolenej prepravy v rámci vymedzeného vykazovaného obdobia (tri roky). Tým sa zaručil dozor a kontrola pri preprave rádioaktívneho odpadu a vyhorelého jadrového paliva v celom Spoločenstve. Na tento účel sa stále dôrazne odporúča použiť poskytnutý „vzor na podávanie správ“, hoci nie je povinný, pretože umožňuje jednoduché vyhľadávanie údajov a zmierňuje riziko nesprávneho výkladu informácií.

Komisia celkovo dospela k záveru, že súčasný právny rámec Euratom zahŕňajúci smernicu, základné bezpečnostné normy a smernicu o rádioaktívnom odpade zaručil v kontexte cezhraničnej prepravy najvyššie úrovne bezpečnosti, pokiaľ ide o riziká vyplývajúce z ionizujúceho žiarenia na území EÚ. Komisia však poznamenáva, že prípadné rozdiely medzi členskými štátmi pri vymedzení rádioaktívneho odpadu môžu viesť k určitým problémom v procese poskytovania informácií a udeľovania súhlasu. Po dohode s členskými štátmi sa preskúmajú možnosti ďalšej harmonizácie v tejto oblasti s cieľom jej zlepšenia.